Եւ նոքա ասեն․ Այո։ Ապա ասէ․ Զի՞նչ արար զայսչափ խաղինան։ Եւ նոքա ասեն․ Կայ ամէնն։ Եւ բարկացեալ արքայն՝ առաքէ զիւր խորհրդակիցն եւ զնոսա, ասելով․ Գնացէք կոտորեցէք զդրունս, զկնիքն աւրեցէք, բացէք եւ ի ներս մտէք, տեսէք զիմ խաղնան։ Եւ իբրեւ չգտին եւ ոչինչ՝ ամօթալից դարձան առ թագաւորն, նկուն եւ սեւերես․ զի իւր աւելով ջնջել էր եւ չուրջառ[11] մի չէր թողել հին։ Ասէ թագաւորն ցասմամբ․ Ապա դուք է՞ր խաբէիք զիս, թէ ամէն խաղնան ի տեղն է։ Էառ զբանալին եւ հրամայեաց կրկին կնքել իւր մօհրովն։ Եւ գրեաց նամակ առ Փափն, թէ Ես ինքնին եկեալ ի Լով՝ տեսի աչօք եւ լուայ ականջօք զամենայն յօճրագործութիւնս եւ չարագործութիւնս այդ Նիկօլ եպիսկոպոսիդ․ եւ թէ ո՛րպէս վատնեալ կորոյս զայդչափ խաղնան։ Այլ եւ գրեաց զամենայն իրս նորա մի ըստ միոջէ․ եւ թէ Ես կամէի զատել զնա, փախեաւ եւ եկն առ Քո Սրբութիւնդ․ արդ, Սուրբ Հայր, զատեսցես զնա որպէս զյանցաւոր, զի ոչ եթէ եկն սա ի մեր հաւատն վասն Աստուծոյ, այլ վասն ընչից եւ խաղնին եկեղեցոյ։ Եւ այլ բազում բանս գրեաց եւ ուղարկեաց։ Եւ Հայոց պատվիրեաց, թէ Երբ զամ Շվէտու պատերազմէն ի յաթոռս իմ ի Վարշով, զայք առ իս․ ես ձեր եկեղեցիքն կու տամ ձեզ։

Արդ գնալոյն ի վեր եպիսկոպոսին մինչեւ

[11] չուռջառ։